

FILOSOFIE 20. STOLETÍ

ZÁKLADNÍ PROBLÉMY A SMĚRY

FILOSOFIE JAZYKA

L. WITTGENSTEIN, ANALYTICKÁ FILOSOFIE, KRITICKÝ RACIONALISMUS

ZKOUMÁNÍ MOŽNOSTÍ PŘIROZENÉHO JAZYKA

HLEDÁNÍ ČISTÉHO EXAKTNÍHO JAZYKA

FENOMENOLOGIE

E. HUSSERL

ZKOUMÁNÍ SVĚTA JAKO SOUHRNU PROŽÍVANÝCH JEVŮ

FILOSOFIE EXISTENCE

M. HEIDEGGER, J.-P. SARTRE

UTVÁŘENÍ ČLOVĚKA NUTNOU VLASTNÍ VOLBOU

FILOSOFIE 20. STOLETÍ

ZÁKLADNÍ PROBLÉMY A SMĚRY

ETIKA

H. JONAS, FILOSOFIE DIALOGU

SNAHA HLEDAT ODPOVĚDI NA SOUDOBÉ ETICKÉ VÝZVY

POSTMODERNA

J.-F. LYOTARD, J. DERRIDA

NEEXISTUJE ABSOLUTNÍ POZNÁNÍ, VŠE MÁ JEN RELATIVNÍ PLATNOST

LUDWIG WITTGENSTEIN

WITTGENSTEIN I (TRACTATUS LOGICO-PHILOSOPHICUS)

ZÁKLADEM POPISU A POZNÁNÍ SVĚTA JE POPIS EMPIRICKÝCH FAKT

ÚKOL FILOSOFIE

POUZE ANALÝZA OBSAHU/BEZOBSAŽNOSTI VÝROKŮ

ELEMENTÁRNÍ VĚTY

ZÁKLADNÍ POPIS FAKT

OD NICH JSOU ODVODITELNÉ PROKAZATELNĚ PRAVDIVÉ VĚTY

NE-VĚTY

MAJÍ STRUKTURU VĚT

POUŽÍVAJÍ POJMY, JIMŽ NIC EMPIRICKY NEODPOVÍDÁ

JEJICH PRAVDIVOST NELZE POSOUDIT

NEMOŽNOST VĚDECKÉHO POPISU ŘADY TÉMAT

NEMOŽNOST VYJÁDŘIT SE K PROBLÉMŮM BĚŽNÉHO ŽIVOTA

NEVYSLOVITELNÉ – VŠE, CO NEPOPISUJE EMPIRICKÁ FAKTA, NAPŘÍKLAD ETIKA

LUDWIG WITTGENSTEIN

WITTGENSTEIN II (FILOSOFICKÁ ZKOUMÁNÍ)

SKUTEČNÝ JAZYK JE MNOHOVÝZNAMOVÝ

ZÁLEŽÍ NA KONTEXTU A PROMĚNÁCH CHÁPÁNÍ

SMYSL SLOV JE DÁN POUŽÍVÁNÍM

JAZYKOVÁ HRA

ŽÁDNÁ ČÁST JAZYKA NEEXISTUJE IZOLOVANĚ

PRAVIDLA URČOVÁNA VZÁJEMNÝMI VZTAHY

OBRAT K FILOSOFII PŘIROZENÉHO JAZYKA

NOVOPOZITIVISMUS A ANALYTICKÁ FILOSOFIE

R. CARNAP A VÍDEŇSKÝ KRUH

VĚDA JE SCHOPNÁ POZNAT VŠE PODSTATNÉ

FILOSOFIE JE BEZOBSAŽNÁ, NESMYSLNÁ A ZBYTEČNÁ

VĚDECKÝ JAZYK JE TŘEBA OČISTIT OD NEJASNÝCH SLOV

EMPIRICKÉ KRITERIUM SMYSLU

SMYSLUPLNÁ VÝPOVĚĎ MUSÍ BÝT ZALOŽENA NA EMPIRICKÝCH FAKTECH

VERIFIKACE

EMPIRICKÉ OVĚŘENÍ PRAVDIVOSTI

MOŽNÉ POUZE U PŘÍRODNÍCH VĚD

KUMULATIVNÍ TEORIE POZNÁNÍ

VERIFIKOVANÝ POZNATEK PLATÍ TRVALE

VĚDECKÉ POZNÁNÍ SVĚTA SE ROZŠIŘUJE

KRITICKÝ RACIONALISMUS

K. R. POPPER

VĚDECKÉ POZNÁNÍ

NEPROBÍHÁ KUMULATIVNĚ, ALE VYHLEDÁVÁNÍM A OPRAVOVÁNÍM OMYLŮ

JE TRVALE NEDOKONALÉ

SAMI VĚDCI MAJÍ HLEDAT SLABINY SVÝCH TEORIÍ

FALZIFIKOVATELNOST

ZÁKLADNÍ KRITERIUM VĚDECKOSTI

VĚDECKÁ TEORIE MUSÍ BÝT OVĚŘITELNÁ

MUSÍ BÝT MOŽNÉ STANOVIT PODMÍNKY VYVRÁCENÍ

POLITICKÁ FILOSOFIE

OTEVŘENÁ SPOLEČNOST

KRITIKA HISTORICISMU

KRITIKA TOTALITNÍCH REŽIMŮ

FENOMENOLOGIE

E. HUSSERL, J. PATOČKA

VĚDECKÝ POHLED NA SVĚT SEBRAL LIDEM PŘÍMÝ PROŽITEK

VĚDA NESMÍ MÍT MONOPOL PRO POPIS SVĚTA

JE TŘEBA SE VRÁTIT K PROŽITKŮM SAMOTNÝM

FENOMÉN (JEV)

TO, CO NÁM ZŮSTANE, POKUD ODBOURÁME VŠECHNY TEORIE

TO, JAK SE JSOUCNA JEVÍ NAŠEMU VĚDOMÍ

PŘIROZENÝ SVĚT (LEBENSWELT)

TO, JAK SVĚT KOLEM NÁS BEZPROSTŘEDNĚ PROŽÍVÁME

JE V ROZPORU S VĚDECKÝM OBRAZEM SVĚTA

CHYBÍ MU PŘESNOST, VYPOČITATELNOST, OBJEKTIVITA

VNITŘNÍ ČASOVÉ VĚDOMÍ

VĚDECKÝ ČAS JE OBJEKTIVNÍ, EXAKTNÍ, PLYNE KONTINUÁLNĚ

PROŽITEK ČASU SE SKLÁDÁ V NAŠEM VĚDOMÍ

EXISTENCIALISMUS

M. HEIDEGGER, J.-P. SARTRE

NÁVAZNOST NA KIERKEGAARDA I FENOMENOLOGII

ANALÝZA KONKRÉTNÍ EXISTENCE KONKRÉTNÍHO JEDINCE

ČLOVĚK SÁM UTVÁŘÍ SVOU VLASTNÍ PODSTATU VLASTNÍMI ROZHODNUTÍMI

ČLOVĚK JE „ODSOUZEN KE SVOBODĚ“

POBYT (DASEIN)

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA ČLOVĚKA PODLE M. HEIDEGGERA

„POBYTU JDE V JEHO BYTÍ VŽDY PŘEDEVŠÍM O TOTO JEHO BYTÍ“

ZÁKLADNÍ VLASTNOSTÍ LIDSKÉHO ŽIVOTA JE SEBEUTVÁŘENÍ

AUTENTICKÁ EXISTENCE

ČLOVĚK, KTERÝ PŘIJME NEVYHNUTELNOST SEBEUTVÁŘENÍ

VRŽENOST — MOŽNOSTI — ROZVRH

NEAUTENTICKÁ EXISTENCE

SNAHA VYHNOUT SE SVOBODĚ, ŽÍT TAK, JAK „SE ŽIJE“

EXISTENCIALISMUS

M. HEIDEGGER, J.-P. SARTRE

ČASOVOST

LIDSKÁ EXISTENCE SE ODEHRÁVÁ V ČASE

ROZHODNUTÍ JSOU NAKLÁDÁNÍM S OMEZENÝM ČASEM

KONEČNOST EXISTENCE DÁVÁ SMYSL SVOBODNÝM ROZHODNUTÍM

NOVÁ ETIKA

H. JONAS, FILOSOFIE DIALOGU (M. BUBER, E. LEVINAS)

ZÁKLADNÍ ÚKOL FILOSOFIE

ETIKA

HLEDÁNÍ FILOSOFICKÝCH ODPOVĚDÍ NA AKTUÁLNÍ VÝZVY

TOTALITNÍ REŽIMY, HOLOKAUST, JADERNÉ ZBRANĚ, EKOLOGICKÉ PROBLÉMY

H. JONAS – ETIKA ODPOVĚDNOSTI

MOŽNOSTI, PRAVIDLA A ÚKOLY ETIKY JSOU DÁNY I AKTUÁLNÍ SITUACÍ

HISTORICKY UNIKÁTNÍ NÁRŮST MOCI ČLOVĚKA

SOUČASNÁ CIVILIZACE SI NEMŮŽE DOVOLIT ETIKU SMÝŠLENÍ

HERMENEUTIKA STRACHU

HROZÍCÍ NEGATIVNÍ DŮSLEDKY NAŠICH ČINŮ

HROZÍCÍ OMYL

NOVÁ ETIKA

M. BUBER, E. LEVINAS – FILOSOFIE DIALOGU

NOVOVĚKÉ ÚSILÍ O OBJEKTIVITU

MANIPULACE SE SVĚTEM JAKO S NESAMOSTATNOU VĚCÍ

TOTALITNÍ „RACIONÁLNÍ“ MANIPULACE S LIDMI JAKO S VĚCMI BEZ VLASTNÍ HODNOTY

LIDSKÝ ŽIVOT JAKO DIALOG

SVĚT JE SVÉBYTNÝ A ODLIŠNÝ

POSTMODERNA

J.-F. LYOTARD, J. DERRIDA, T. S. KUHN

NENÍ MOŽNÉ

VYTVOŘIT KONEČNOU TEORII
ODHALIT ZÁKONY VÝVOJE

VEŠKERÉ POZNÁNÍ

POUZE RELATIVNÍ
PLATNÉ VE VZTAHU K NĚČEMU JINÉMU
V URČITÉM KONTEXTU

METAPŘÍBĚH (LYOTARD)

ZPŮSOB ZÁKLADNÍHO CHÁPÁNÍ A VÝKLADU SVĚTA
SÁM SE NA NIČEM NEZAKLÁDÁ
NÁBOŽENSTVÍ, VĚDA, IDEOLOGIE
NEEXISTUJE OBECNĚ SDÍLENÝ METAPŘÍBĚH
PLURALITA NÁZORŮ BEZ HIERARCHIE

POSTMODERNA

PARADIGMA (KUHN)

RELATIVISMUS VĚDECKÉHO POZNÁNÍ

ZÁKLADEM PLATNÝCH TEORIÍ SOUHRN ZÁKLADNÍCH TEZÍ

FÁZE NORMÁLNÍ VĚDY

JEVY JSOU VYSVĚTLITELNÉ V RÁMCI PARADIGMATU

NESROVNALOSTÍ NENÍ MNOHO

FÁZE VĚDECKÉ REVOLUCE

TLAK NESROVNALOSTÍ

ZMĚNA PARADIGMATU

NUTNOST PŘEFORMULOVAT NÁVAZNÉ TEORIE

DIFERENCE (DERRIDA)

VÝZNAM ZNAKŮ (SLOV) NENÍ DÁN TRVALE A ABSOLUTNĚ

POJMY NIC NEZASTUPUJÍ

JASNÁ A JEDNOZNAČNÁ VÝPOVĚĎ O SVĚTĚ JE NEMOŽNÁ

SNAHA POPSAT SVĚT JE VŽDY SNAHOU OVLÁDNUTÍ